

Ümeyye

— rasay · 25 Kasım 2012

(Şehitlerim, Can Şehidlerim: 29)
(Taif 'te şehid düştü)

Abdullah bin Ebû ÜMEYYE (RA)

Adı; Abdullah bin Ebi Ümeyye
Bin El-Mugire El-Mahzûmi denir,
İlk dönemlerde azılı düşmandır,
Düşmanlık çıkar bir yol değildir aslanım.

Peygamber'in halası Atike'nin oğlu,
Muhammed'e hırçın davranışta bulundu,
Oysa Resûlün kayınçosu oluyordu,
Kindarlık ağacı meyve vermez aslanım.

Ebû Talib'e baskı yapar "Bırak O'nu,
Yeğenin karalıyor bizim putumuzu,"
Ebû Ümeyye, kıskırtır bütün gurubu,
Düşmanlık çıkar bir yol değildir aslanım.

Habeşistan'a gidene geri istemiş,
Denir; peşlerinden bir de elçi göndermiş,
O, Müslümanlara her daim karşı gelmiş,
Kindarlık ağacı meyve vermez aslanım.

Uhud Savaşı'nda Medine'de kalmıştı,
Fetih öncesi Ebû Süfyan'a varmıştı,
Birlikte Medine'ye gidip sığınmıştı,
Doğruluk, her yerde kazanmıştır aslanım.

Düşmanlıktan pişmanlığa geçmişti artık,
Ümmü Seleem sayesinde Müslümanlık,
Mekke Fethi'nde bitivermişti düşmanlık,
Düşmanlık çıkar bir yol değildir aslanım.

O, severek Huneyn Savaşı'na katıldı,
Sakif kabile reisine karşı çıktı,
O an öldürmüştü Osman bin Abdullah'ı,
Doğruluk, her yerde kazanmıştır aslanım.

Hicri sekizde Taif'e görevli gitti,
O Taif Muhasarası'nda şehid düştü,
Son halleriyle o gönüllere şevk etti,
Şahadet şerbeti yiğide nasip aslanım.

Düşmanlık çıkar bir yol değildir aslanım.
Kindarlık ağacı meyve vermez aslanım.
Doğruluk, her yerde kazanmıştır aslanım.
Şahadet şerbeti yiğide nasip aslanım.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan.